

UPOKOJENEC

GLASILO DRUŠTVA DRŽAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO V LJUBLJANI

Št. 3.

Ljubljana, dne 25. marca 1937.

Leto II.

Uredništvo in uprava: Miklošičeva cesta št. 22/II. Izhaja enkrat mesečno.

Vsem našim članom in čitateljem „Upokojenca“ veselo, zdravo in srečno Alelujo!

Društvo drž. upokojencev za Dravsko banovino
v Ljubljani in uredništvo „Upokojenca“

Spomenice

naše delegacije, ki so se koncem oktobra 1936. izročile na merodajnih mestih v Beogradu.

(Nadaljevanje iz januarске številke)

III.

Gospodu ministru financ Beograd.

Ob upokojitvi se državnemu uslužbencu z razrešitvijo od dolžnosti ustavi-jo aktivni prejemki, z izplačevanjem pokojnine pa se začne šele po preteku več mesecev. Neredko mora upokojenec zahtevati posredovanje in izplačati občutne provizije posredovalcem samo zato, da čimprej pride do svojih doseženih in z zakonom zajamčenih pravic. Medtem pa je upokojenec dolgo časa, včasih tudi celo leto brez vsakršnih sredstev za življenje, kar ga dovede do očitnega in razumljivega obupa.

Tak postopek je ne samo nehuman in antisocialen, temveč je vseskozi protizakonit. To je v očitnem nasprotju s §§ 128 in 150 uradniškega zakona; zahteva, da se predloži posebna prošnja za odmero količine pokojnine, kar istotako povzroča zavlačevanje, pa je tudi po § 129 uradniškega zakona protizakonita.

Redno se dogaja, da se tudi po regulaciji količine pokojnine odlašajo izplačilo nekaj mesecev, ker pač za to ni kredita v ministrstvu financ. Ako bi se točno izvrševali predpisi § 128, točka 1, in § 150 uradniškega zakona, ne bi smelo priti do te abnormalnosti.

Morda so primeri, kjer se upokojitev in razrešitev od službe izvrši nepričakovano nujno, pa tudi v takem primeru upokojenec ne sme ostati niti trenotka brez vsakih sredstev za življenje.

V nikakem primeru se ne smejo ustaviti aktivni prejemki, dokler niso nakazani pokojninski prejemki; dosedanja praksa pa je neumevna, ker se ve, da se ob izplačilu pokojnine lahko obračunajo eventualno višje izplačane vsote. Tako se postopa v vsaki civilizirani in pravno administrirani državi.

Težnje in želje naših orožniških upokojencev

Da je orožniška služba nadvse težavna in naporna ter polna nevarnosti in odgovornosti, menda ni treba dokazovati. Vendar položaj orožnikov nikakor ni rožnat in ugoden, kakor bi to po svoji službi zaslužili. Svoječas se je težavna služba vpoštevala in so uživali orožniki dosti ugodnosti v primeri s sorodnimi strokami. In če je kdo pod težo naporne službe predčasno omagal, je tudi v tem primeru dobil svoji odgovorni službi primerno pokojnino.

Danes je podobno preskrbljeno le za organe policije, orožnik pa je, če predčasno obnemore in postane nesposoben

Radi prej navedenega zavlačevanja z nakazilom pokojnin skoro vsakemu upokojencu pride kak mesec pokojnine v „prejšnje terjatve“; dokler pa pride do teh zneskov, ki so občutno pretresli njegovo gospodinjstvo, preide leto za letom.

Da bi enkrat upokojenci prišli do svojih terjatev, kakor tudi v interesu prestiža države je neobhodno potrebno, da se enkrat tudi uredi vprašanje „prejšnjih terjatev“, in to tako, da se vsako leto v finančnem zakonu vnese potrebna vsota za izplačilo vseh obstoječih terjatev upokojencev. Najtežje bo to s prvim finančnim zakonom, ki bo moral obsegati vse obstoječe prejšnje terjatve, kasneje pa bi ostale samo terjatve zadnjega leta.

Vsemu zlu, ki smo ga zgoraj opisali, bi se mogli izogniti, ako bi se v § 128 uradniškega zakona iz leta 1931. uvrstil nov tretji odstavek naslednje vsebine:

„(3). Da se mora pokojnina izplačevati takoj po prestanku aktivnih prejemkov, soglasnost glavne kontrole pa se zahteva naknadno.“

Sprejmite, gospod minister, tudi ob tej priliki izraz našega odličnega spoštovanja.

za nadaljno službo, brez milosti prepuščen največji bedi. To pa zaradi tega, ker hoče zakon o žandarmeriji v čl. 111 preprečiti predčasni odhod iz orožniške službe, kar pa je ob obolenju brez lastne krivde vse-kakor krivično in nesocialno.

Zakon o policiji tega ne pozna in priznava po § 14 posebno težavnost in odgovornost policijske službe. Žandarmerijski zakon pa tega ne uvideva in ne vpošteva, četudi je dejansko orožniška služba napornejša, ne da bi se omenjale vse grenkosti službe obmejne žandarmerije.

Orožniki so po prevratu čez 10 let čakali na zakon, ki so ga vsi odločilni fak-

torji obetali in v katerega naj bi bili prevzeti tudi vsi upokojenci. Ta zakon se je kot uredba izdal in ta uredba je stopila v veljavo s 1. aprilom 1929. Imela je edino to slabo stran, da so bili vsi upokojenci razočarani, ker zanje uredba ni veljala. Ta uredba je bila delni posnetek nekdanjega avstrijskega zakona in v bistvu ni bila slaba. Toda tej uredbi je sledil v letu 1930. ugodnejši zakon za — policijo in v istem službenem listu tudi nov žandarmerijski zakon, ki je uredbu iz leta 1929. še znatno poslabšal. To je bil prvi udarec za orožništvo, drugi pa je sledil, ko je izšel zakon v letu 1931, ki je zopet poslabšal določila za orožništvo, dočim je ostal za policijo prvotni zakon, ki je bil itak boljši nego uredba za orožništvo iz leta 1929. Naša izvajanja se ne smejo tolmačiti tako, kakor da podcenjujemo službo policije ali da ji odrekamo napornost in ji ne privoščimo pridobljenih ugodnosti. Priznavamo ji vse težave njene službe. Vendar ne moremo prikrivati, da je odgovornost na primer komandirja-narednika neprijetno večja, nego odgovornost nadstražnika I. reda kot starejšine policijske edince v mestu. Zlasti pride pri naredniku-komandirju v poštev služba v težavnih vremenskih in terenskih okolnostih na kmetih, policija pa vrši svojo službo večinoma v mestih, kjer ima v slučaju potrebe, oziroma nevarnosti pomoč mnogo bliže.

Kakor privoščimo uslužbencem policije vse njihove beneficije, tako bi želeli, da bi jih bili deležni tudi orožniki in da bi se njihovi prejemki vsaj izenačili s prejemki policije. Ako imata pripadnika policije in žandarmerije enako službeno dobo, je orožnik pri upokojitvi brez ozira na težavnejšo in nevarnejšo službo nasproti svojemu sovrstniku v policiji prikrajšan v svojih pokojninskih prejemkih; če se primerja služba nadstražnika v mestu, njegovo delo in napor, na drugi strani pa naporejša in znatno odgovornejša služba narednika komandirja, ne moremo videti nikjer razloga, zakaj je orožnik, če mora po nesreči predčasno v pokoj, toliko na slabšem! Kdor to razliko pozna in se o resničnosti gornjih trditev prepriča, mora uvideti, da je to razmerje krivično, nesocialno in zgrešeno.

Zato bi bilo treba, da bi se izdelal primeren zakonski osnutek, odnosno predlog, s katerim bi se to razmerje izpremenilo tako, da bi žandarmerijski upokojenec postal vsaj enakopraven policijskemu upokojencu. Odpravila naj bi se navada, da mora žandarmerijski upokojenec po volji

in želji komandanta žandarmerije (kjer se take uredbe morda ustvarjajo), občutiti vse svoje življenje težko kazen zato, ker si je izbral težavni in odgovorni poklic orožnika.

Zato je želja in zahteva našega orožništva, da bi § 123 uradniškega zakona, ki ne velja za policijo, naj tudi ne veljal za orožništvo in naj bi za žandarmerijo še nadalje veljal člen 100 zakona iz leta 1930. ter naj bi se ukinil novi člen 111 in 112 zakona iz leta 1931. Ako velja za policijo 30 letna služba, naj se ta praksa uvede tudi za težjo žandarmerijsko službo ter ukine člen 107 zakona iz leta 1931. in uveljavi zopet čl. 97 zakona iz leta 1930.

Važno in potrebno je povdariti tudi dejstvo, da zvančnikov in služiteljev raznih uradov in pisarn ne bi smeli glede službene dobe primerjati z organi, ki vršijo službo v vremenskih in terenskih neprilikah. In ti organi so žandarmerija, policija in finančna straža. Glede tega je po veljavnih zakonih zaščitena edino policija.

Izenačenje zakona o orožništvu z zakonom o policiji je torej kardinalna zahteva naših orožnikov. S tem v zvezi bi bilo treba popraviti tudi obilo krivic, ki so se jim zgodile tekom let, toda o teh krivicah bo treba govoriti v posebnem članku.

Društvena kronika

Opozorilo

Nekateri člani nam pošiljajo vloge za razna centralna oblastva — predvsem na finančno direkcijo s prošnjo, da naj te vloge društvo izroči dotičnemu oblastvu.

To se dogaja v napačnem mnenju in v nepoznanju razmer, češ, da bodo vloge na ta način prej in uspešneje rešene. S tem pa ni ničesar doseženo, edino to, da dobi dotično centralno oblastvo vlogo v roke dva — tri dni **kesneje**. Obstoja celo nevarnost, da se s tem zamudi rok rešitve.

Vrhu tega se naprti tajniku prav nepotrebno in zamudno delo, ker mora nositi take prošnje v vložišča dotičnih oblastev. Zamudi sam s tem najmanj eno uro za vsako tako pot.

Prosimo, da člani to vpoštevajo in da vse vloge na centralna oblastva direktno vlagajo, ker jih na ta način oblastvo prej dobi in bodo prej rešene, tajniku se pa prihrani nepotrebno letanje v razna vložišča.

Pač pa se lahko člani obračajo v takih primerih na društvo z opozoritvijo na predloženo vlogo s prošnjo za intervencijo pri referentih, za razna pojasnila in za hitrejšo rešitev, če je namreč potreba za nujnost res podana. V takih primerih se priporoča, da priložijo pismu prepis ali kopijo svoje vloge, da je naše društvo točno informirano o vsebini njihove prošnje.

Naši grobovi

Sirnik Franc in Šinkovec Karl †!

„Odprta noč in dan so groba vrata“ ...

V decembrski številki smo se spominjali svojih v l. 1936. umrlih tovarišev in

v posebnem kratkem članku umrlega za služnega, v novembru p. l. nenadoma preminulega sodnega oficijala Viktorina Stegnarja.

Smrt kosi. Letos je pristopilo v večno armado že zopet 17 naših zvestih članov.

V Ljubljani sta umrla v kratkem presledku upokojena sodna višja oficijala gg. Sirnik Franc in Šinkovec Karl, oba stara nad 80 let. Prvega smo pokopali v petek 5. t. m., tovariša Šinkovca pa v nedeljo 7. t. m.

Bila sta si zvesta tovariša v službi, v življenju, neizprosna usoda ju je združila tudi skoro istočasno v večno spanje.

Pri Sirnikovem pogrebu, ki se je vršil vzlic skrajno slabemu vremenu ob veliki udeležbi s sokolsko godbo na čelu, — zelo častno so bili zastopani njegovi upokojeni in še aktivni tovariši —, smo se vpraševali: „Kako da ni med pogrebci našega Šinkovca, njegovega zvestega sodruga in prijatelja?“ Nismo vedeli, da ravnokar tudi po njem steza neizprosna smrt svoje koščene roke.

Oba sta bila od ustanovitve našega društva nepretrgoma društvena člana, prvi več let odbornik, tovariš Šinkovec pa od začetka skozi dolgo vrsto let tajnik.

Oba ljubitelja narave, g. Šinkovec vztrajni planinec, ki ga ni strašilo nobeno neugodno vreme, da bi ne obiskal vsako nedeljo, a tudi ob delavnikih svojih ljubljenih planin.

Kremenita, neupogljiva značaja, dovtipneža, priljubljena vsepovsod. Združena v življenju in v isti službi, ju je usoda tudi v smrti združila.

Preostalim svojcem iskreno naše sožalje. R. i. p.

Pismo iz Maribora

Prejeli smo naslednje pismo:

„UPOKOJENEC!“

Večkrat priporočate Vaš list tudi nam po starem zakonu upokojenim.

Zelo radi bi se naročili, a vzroki so sledeči: I. kje naj staroupokojenec vzame letno Din 36.—, ko mu še za najbolj potrebne stvari manjka. II. Ker vidimo, da se za vse brigade, za vožnjo, za novoupokojence, da bi dobili nazaj tisto malo, kar so vzeli. Samo za nas revne po starem zakonu upokojene se ne zmenite, ko smo za polovico prikrajšani.

Že stari smo šli v pokoj, manjkalo je samo par mesecev do polnih let, kakor sedaj zahtevajo, pa so nam dali za polovico manj; dobim kot tisti, ki so imeli 10 ali 15 let.

Kje je pravica? Ta revna pokojnina je komaj za stanovanje, luč in kurjavo, kje je hrana, kje obleka? Strgani in lačni smo, mraz trpimo. Vprašam, je to primerno državnim upokojenim, kateri so zvesto in pošteno služili obema državam? To smo zavrženi trpini; povedati bi bilo še marsikaj.

Prosimo lepo društvo upokojencev, da bi se tudi za nas zavzeli, da bi se nam pravično dodelila penzija, katero smo odslužili in plačevali v zlati valuti.

Ne zapustite nas in ob vsaki priliki se tudi nas revnih upokojencev spominjajte. Če bo pravica zmagala, se bomo vsi staroupokojenci naročili na Vaš list. Večkrat ga dobimo v roke, čitamo, a za nas ni v nobenem kotičku.

To ni ljubezen do bližnjega, ko ne želite vsem enake pravice. In pustite nas stradati in da hodimo kot eni berači, tisti po novem zakonu upokojeni nas pa grdo gledajo, ne vsi, a precej jih je. Kakor bi mi kak zločin zakrivali.

S spoštovanjem Vas lepo pozdravljajo

Staroupokojenci v Mariboru in okolici.*

To pismo objavljamo v dokaz, da ne priobčujemo samo dopisov, ki nam izrekajo zahvalo in priznanje, temveč da prav nič ne oklevamo tudi z objavo pism, ki nam očitajo pomanjkanje „ljubezni do bližnjega“. To storimo tem lažje, ker imamo povsem mirno vest, da se borimo za pravice vseh upokojencev enako odločno, brez ozira na levo in desno.

Zato si dovoljujemo gg. dopisnike iz Maribora opozoriti, da smo v 3. številki „Upokojenca“ z dne 26. marca lanskega leta priobčili obširen članek „Za staroupokojence“. In prav v današnji številko objavljamo odlomek iz govora narodnega poslanca za mesto Ljubljana dr. Rika Fuxa v Narodni skuščini, v katerem se je toplo zavzel za staroupokojence.* Trditev pisma: „a za nas ni v nobenem kotičku“ torej ni resnična. — Nadalje bi opozorili gg. dopisnike, da je naš uspeh povečanja števila polovičnih voženj, zlasti pa redno izplačevanje pokojnin, prišel v prid enako staroupokojencem, kakor novoupokojencem, morda staroupokojencem še bolj, kolikor so res v svojih prejemkih še prikrajšani nasproti novoupokojencem.

Točni računi so namreč pokazali, da se je to razmerje med obema skupinama precej izpremenilo, ker dvakratno znižanje prejemkov ni prizadelo staroupokojencev in ker oni tudi ne pla-

čujejo prispevka v uradniški pokojninski sklad. Zaradi tega moramo biti s svojimi zahtevami po izenačenju zelo previdni, da bi ne škodovali večjemu številu upokojencev, nego bi jim pomagali. Vemo, da še obstojajo krivice, ki jih dotičniki bridko občutijo, zato bi bilo bolje, da nam točno s podatki obrazložijo svoje razmere, da vidimo,

v koliko se jim še godijo krivice, kakšne narave so, kje tiči vzrok in kaj bi bilo treba ukreniti, da se odstranijo. To bi bilo vsekakor koristneje, nego pavšalni, povrhu pa še neupravičeni očitki brezbržnosti in pristranosti. To smo hoteli povedati z ozirom na objavljeno pismo. Pa brez zamere in krepko na delo za interese vseh upokojencev!

Posvetovalnica — informacije

Državni upokojenci v banovinski ali občinski službi

Državni upokojenci izprašujejo, zakaj se jim zniža pokojnina zaradi zaposlitve pri občini, ki jim je itak že sama znižala honorar.

V zvezi z našim pojasnilom v „Upokojencu“ št. 3 z dne 26. marca 1936. o znižanju prejemkov za občinske uslužbence jim pojasnjujemo tole:

Osebnim državnim in samoupravnim upokojenim, katerim je odmerjena pokojnina po prejemkih zakonov, ki so stopili v veljavo po 1. septembru 1923., se na podstavi določil § 57 fin. zak. za leto 1932/33. in poznejših finančnih zakonov znižajo osebni prejemki, to je pokojnina in osebna doklada, dokler so zaposleni v službi banovine in občin ali njih podjetij v zvanjih, ki ne dajejo pravice do pokojnine. Pokojninski prejemki brez rodbinske doklade se v takih primerih znižajo:

1.) Za četrtno, če kosmati mesečni dohodki od te zaposlitve znašajo 600 do 1499 Din.

2.) Za tretjino, če kosmati mesečni dohodki od te zaposlitve znašajo 1500 do 2499 Din.

3.) Za polovico, če kosmati mesečni dohodki od te zaposlitve znašajo 2500 do 4999 Din.

Te določbe veljajo tudi za upokojence s prejemki po zakonih pred 1. septembrom 1923, če znašajo njih kosmati pokojninski prejemki brez rodbinske doklade več nego 2000 Din.

Znižanje pokojnin, ki se izplačujejo iz državne blagajne, se vrši po vsakokratnih določenih finančnih zakonov, popolnoma nezavisno od uredbe z dne 17. septembra 1935. št. 37420/I, v kateri je dala kraljevska banska uprava Dravske banovine navodila vsem svojim podrejenim občinam glede znižanja doklad za pragmatično in po novih statutih nastavljene občinske uslužbenke, kakor tudi za državne, banovinske ali občinske upokojence, ki prejemajo honorarje in nagrade iz občinske blagajne.

Pristojnost v pokojninskih zadevah

Po izpopolnjenem pravilniku o poslovnem redu v finančnem ministrstvu, (od 3. septembra 1936, št. 32.789/1) spadajo v delokrog pokojninskega oddelka splošnega oddelka finančnega ministrstva sledeči pokojninski posli: 1. izdelovanje odločb, mišljenj in pojasnil o pokojninah vseh državnih uslužbencev; 2. obravnavanje vseh vprašanj, ki se nanašajo na pokojnine in invalidnine, in vseh vrst državne podpore, tako za finančno ministrstvo, kakor tudi za vse druge resore; 3. posli, ki se tičejo izplačila pokojnin in predujmov na pokojnine. (Naš Glas št. 6 z dne 15. marca 1937.)

Pokojnina državnega upokojenca v samoupravni službi

Po določbi odstavka 6, § 80 fin. zak. za leto 1933/34 ne more državni upokojenec, ki je nastavljen v samoupravni službi v zvanju, ki daje pravico do pokojnine, prejemati hkratu tudi svoje državne pokojnine, dokler ta služba traja. Če je pa že pridobil pravico do pokojnine tudi od samouprave, ne more uživati obeh pokojnin, temveč samo eno, in sicer tisto, za katero se sam odloči. Z navedenim predpisom se izpopolni § 132 u. z., ki navaja primere, v katerih državni upokojenec izgubi pravico do osebne pokojnine. Če si je pa upokojenec že pred 1. aprilom 1933 pridobil pravico do pokojnine tudi od samouprave, jo sme dobiti hkratu z državno pokojnino, ker je to že pridobljeno pravo, v katero se ne sme posegati. — Tako je odločilo finančno ministrstvo z odločbo št. 21.173/1 ex 1934. — Tistim upokojenim, ki so v takih zvanjih samoupravne službe, ki jim ne dajejo pravice do pokojnine, se morajo državni pokojninski prejemki znižati za ustreznih del, kakor to določa finančni zakon. („Naš Glas“ št. 3, z dne 1. februarja 1937.)

Prejemki upokojencev, ki se vračajo v aktivno službo

Finančno ministrstvo je izdalo pojasnilo od 5. dne februarja 1937, št. 3920/I, glede prejemkov, ki gredo upokojenim, vračajočim se v aktivno državno službo. Po tem pojasnilu pripadajo reaktiviranemu upokojencu do konca meseca, v katerem je reaktiviran, pokojninski prejemki, ne pa samo do dne, ko je bila izdana odločba o reaktiviranju. To načelo je postavila glavna kontrola, državni svet je pa zavzel isto stališče v svoji razsodbi od 31. decembra 1936, št. 32.748, v kateri je s pravnim utemeljevanjem to vprašanje popolnoma izčrpano. Zato upokojenec, ki se reaktivira, ni dolžan povrniti pokojninske prejemke za

* Članek, že stavljen, je moral zaradi pičlega prostora izostati in pride v pril. številko.

čas od dne reaktiviranja do konca meseca, v katerem je bila izdana odločba o reaktiviranju. (Naš Glas št. 6 z dne 15. marca 1936.)

Osební in rodbinski upokojenci

„Naš Glas“ je v svoji številki 3 z dne 1. februarja t. l. priobčil naslednje pojasnilo, ki ga ponatiskujemo: „Mnogim upokojencem, zlasti vdovam državnih uslužbencev, ta razlika ni popolnoma jasna. Tako so znani primeri, da so se rodbinske upokojenke javile s prošnjo, da bi rade postale prostovoljne članice uradniškega pokojninskega sklada. To pa ni mogoče, ker plačujejo v ta sklad samo aktivni uslužbenci(-ke) in osebni upokojenci(-ke). Pod izrazom: **osebni upokojenci** in osebna pokojnina razumemo upokojene bivše aktivne državne uslužbenke oz. pokojnino, katero le-ti prejemajo. **Rodbinski upokojenci** so pa vdova in otroci umrlega aktivnega ali upokojenega državnega uslužbenca, ki po svojem možu oz. očetu prejemajo rodbinsko pokojnino. — Morebiti bi bilo prav, če bi se uvedel naziv: „vdovina“ oz. „sirotina“, da ne bi bilo več zamenjavanja, ki pogostokrat vodi v zmoto.“

Nam se ta ločitev ne zdi umestna in bi dali prednost skupnemu imenu rodbinska pokojnina, ki pač ne more voditi v zmoto, ako se upokojencem ta stvar večkrat pojasni.

Odgovori na vprašanja

G. I. K., podpreglednik finančne kontrole v p. Slovenske Konjice. Na Vaše vprašanje z dne 1. III. 1937 Vam odgovorjamo:

Ako bi bili leta 1925. upokojeni zaradi nesposobnosti za službo zaradi dobljenih ran v letu 1925., bi se Vam bilo moralo priznati za pokojnino še 10 let po čl. 137 uradniškega zakona iz l. 1923. Ker ste pa navzlic svojim ranam vršili službo do leta 1935., to je še 10 let potem, je jasno, da Vas rana ni takoj onesposobila za nadaljno službo. Zato tudi nimate pravice zahtevati, da se Vam vračuna za pokojnino poleg efektivne službene dobe še 10 let službe po § 118 uradniškega zakona iz leta 1931.

G. M. B. — F. v Višnji gori. Odgovori na Vaša vprašanja: ad 1. Pišite državni hipotekarni banki v Beograd, ki Vam bo znesek vrnila. ad 2. Vsi, ki so upokojeni s prejemki po zakonu iz leta 1923., morajo po § 272 uradniškega zakona iz leta 1931. vplačevati prispevke v uradniški pokojninski sklad. ad 3. Osnova za vplačevanje 5% prispevka so zadnji aktivni prejemki, torej tudi stanarina, če tudi je niste uživali le radi tega, ker ste omoženi (n. pr. po zakonu iz l. 1931. ne uživajo položajne doklade oni, ki so upokojeni pred 20 leti efektivne službe, pa vendar morajo plačevati 5% za fond tudi od položajne doklade).

G. F. R., Planina pri Sevnici. Vdova nima pravice do rodbinske pokojnine po možu, dokler je v državni ali samoupravni službi. Otrokom pripada po očetu za 19 let njegove službe 49% od njegovih prejemkov (brez doklade). Za doklado za otroke po 110 Din naj vdova takoj zaprosi, da se ji izplača pri njeni aktivni plači. Napravi naj enostavno prošnjo (brez koika) in ji priloži mrliški list in rojstne liste otrok, ter izjavo (prijavo za doklade), če in koliko dohodkov imata otroka na mesec, oziroma, ali sta spravljena v kakšnem zavodu. Prošnjo za rodbinsko pokojnino naj vdova predloži finančni direkciji in ji priloži vse potrebne priloge. Prošnji za pogrebno naj priloži mrliški list. Če vdova razen plače nima drugih dohodkov, lahko vloži tudi prošnjo za dvamesečno podporo (naslovljeno na ministrstvo za finance) in ji priloži poleg mrliškega lista tudi potrdilo davčne uprave, da nima dohodkov. Vse tri prošnje s prilogami naj se pošljejo finančni direkciji.

G. J. Č. v Prevaljah je zaradi vesti, da se sedež srezkega načelstva s 1. aprilom preseli v Dravograd in se s tem izpremeni krajevni razred, vprašal, ali je treba to javiti finančni direkciji v Ljubljani in kdaj? Odgovor: To se bo izvršilo uradno in bodo vsi prizadeti obveščeni.

G. I. Š. v L. pri B. je vprašal, ker se name-rava preseliti v Ljubljano, kam je vložiti prošnjo radi nakazila draginjske doklade, kam javiti preselitveni čas in ali zamore prositi za selitvene stroške, ker jih doslej še ni prejel, akoravno je že devet let upokojen.

Odgovor: Ko se upokojenec preseli, mora predložiti finančni direkciji potrdilo policije, da je v dotičnem kraju javljen. Drugih prošenj in prijav ni treba. Pravice do selitvenih stroškov nima, ker se morejo ti stroški povrniti samo ob upokojitvi, ne pa pri poznejših preselitvah.

Kdaj se priračuna službeni dobi še 10 let?

Po § 118 zakona o uradnikih iz leta 1931. se sme državnemu uslužbencu, ki je brez svoje krivde radi dobljenih ran ali poškodb postal nesposoben za nadaljno službo, šteti za pokojnino preko časa, ki ga je prebil v službi, še 10 let. Za tako odločbo sta potrebna: pristanek ministra za finance in soglasnost predsednika ministrskega sveta. Ako kdo v službi zboli, ne da bi bil v smislu zakona ranjen ali poškodovan, nima pravice, da bi se mu prištelo k službeni dobi še 10 let.

Kdaj pripada hčerki vozna olajšava in pokojnina po očetu?

1. Hčerki ne pripada vozna olajšava, če ima čez 200.— Din dohodkov na mesec.

2. Po smrti očetovi ima pravico do pokojnine po njem:

1. če ni v državni službi, ali
2. če ne prejema podpore ali štipendije od države ali katerekoli druge javne ustanove.

da boste videli upravičenost naše prošnje, ker je od visokega standarda državnih uslužbencev in delavcev odvisen tudi gospodarski napredek trgovine, obrti in industrije. Ko prejme oblastni odbor odgovor od zbornice, bo o njem obvestil članstvo. — Tako poroča „Glasnik železničara in brodar“, ki pa doslej odgovora zbornice še ni objavil.

Soglasen sklep

Iz ljubljanskega „Ujedinjenega železničarja“ od 15. februarja objavljamo odlomek, ki je izšel pod prednjim naslovom: „Naš parlament je v prvi polovici februarja po daljšem času zopet sprejel en soglasen zaključek. Naknadno s 1. 4. 1936. se je povišal prispevek za nepredvidene izdatke naših narodnih poslancev od 50 na 100 Din dnevno. Poslanci dobivajo namreč poleg določenih poslanskih dnevnic še mesečno po 1500.— Din za nepredvidene izdatke. Sedaj se je določil mesečni prispevek za izredne izdatke na 3000 Din ter se izplača diferenca tudi za nazaj, tako da bodo gospodje poslanci dobili za nazaj vsak po 18.000 Din. (Naš Glas, št. 5 z dne 1. marca 1937.)

Novi proračun

Narodna skupščina je dovršila proračunsko debato in sprejela proračun za leto 1937/38. Dasi je ta proračun skoro za pol milijarde višji nego prejšnji, vendar ni v njem nobenega določila, iz katerega bi se moglo sklepati, da bo gospod minister financ izpolnil svojo obljubo, dano naši delegaciji v mesecu oktobru lanskega leta, ter povišal plače nameščencem in pokojnine upokojencem. Ponovno se je ugotovilo, da so se gospodarske razmere v državi izboljšale, da se je povečal dotok državnih dohodkov, vendar, kakor se kaže, od tega ne bo nič odpadlo na državne nameščence in upokojence. Tudi gospod ministrski predsednik sam je svojčas izjavil: „Z občim izboljšanjem gospodarskih razmer v državi upamo, da bo prišel tudi čas, da ugodimo upravičenim željam naših državnih uradnikov in uslužbencev.“ Trdno smo računali, da je ta čas prišel in da se izpolnijo upi državnih nameščencev in upokojencev, da dobijo vsaj vrnjeno to, kar se jim je vzelo v septembru 1935. Toda vsi ti upi bodo menda splavali po vodi in ne moremo se otresti pikrega in trpega vtisa.

Oglasi

Za gotovino prodam hišo

v bližini remize v Ljubljani, z ograjenim vrtom, pripravno za upokojenca. Naslov se poizve v upravništvu „Upokojenca“ pod: „Manj kot Din 100.000.—“.

Izdaja Društvo državnih upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani. Predstavniki dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendè. — Tisk J. Blasnika nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavniki L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.

Razgled

Za zvišanje plač

„Naš Glas“ je priobčil v svoji 6. številki z dne 15. marca tole notico: „Objavili smo svojčas vest, da je trgovska zbornica v Novem Sadu naprosila konec minulega leta vlado, naj vrne uradnikom draginjske doklade, kakršne so prejemale do oktobra 1935. Novasadska trgovska zbornica je utemeljevala to svojo prošnjo s tem, da so se

življenjske potrebščine hudo podražile. — Ljubljanski oblastni odbor UJNŽB je nato poslal izrezek iz dnevnika, ki je prinesel prednjo vest, zbornici TOI v Ljubljani in jo prosil, naj bi tudi ljubljanska zbornica zastavila svoj vpliv za zvišanje plač državnim uslužbencem in delavcem, ki so v naravnost obupnem položaju. Dopis navaja nadalje: Prepričani, da je zbornici znano, kako se zvišujejo cene vsem potrebščinam, pričakujemo,